1. Telewizor jest pasterzem moim,
Żadnego z programów mi nie zabraknie.

2. Na barwnej pustyni ducha pasie mnie,
Do wód żywych Słowa Bożego nie wiedzie mnie.

3. Duszę moją wysusza, oddala od Boga.
Wiedzie mnie na ścieżki niesprawiedliwości
Swym przemożnym wpływem.

4. Choćbym nawet żył sto lat
Nie zrezygnuję z mojego telewizora:
Jego obraz, dźwięk i dwanaście kanałów,
Te mnie pocieszają.

5. Zastawia przede mną bogaty zestaw scen,
Uwalnia mnie od obowiązków rodzinnych,
Wypełnia mój wolny czas i umysł po brzegi.
Uczy, bawi, kształtuje
Na obraz cywilizowanego człowieka.

6. Dobroć i łaskę Bożą oddala mój telewizor
Od mojej duszy.
Po wszystkie dni życia mego
Trwać będę w duchowym ubóstwie.